

Ich zdaniem z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika oczywisty błąd w ocenie popełniony przez Komisję; poszczególne etapy argumentacji są nietrafne lub niewystarczająco uzasadnione.

Skarżące twierdzą po pierwsze, że ustalona wartość czynszu i wartość akcji Ahoy nie odpowiadają warunkom rynkowym. Ponadto inwestycja, która prowadzi jedynie do utrzymania wartości, może jak najbardziej stanowić korzyść. Co więcej, przy ustalaniu wartości czynszu i wartości akcji nie uwzględniono inwestycji. Zdaniem skarżących ograniczenia uzgodnione między miastem i podmiotem eksploatującym ww. kompleks nie stoją również na przeszkodzie temu, by inwestycja prowadziła do powstania nadwyżki wartości. Wreszcie uregulowanie w sprawie podziału zysku nie daje dodatkowej gwarancji w odniesieniu do zgodności transakcji z warunkami rynkowymi.

Skarżące powołują się ponadto na błędy proceduralne i błędy w uzasadnieniu, gdyż Komisja nie uwzględniła przedstawionych przez nie argumentów bądź uwzględniła je w niewystarczającym stopniu, niesłusznie uznała część akt sprawy za poufną i w związku z tym nie udostępniła im całości akt sprawy, wskutek czego doszło do naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.

— uchylenie wyroku wydanego w dniu 15 grudnia 2008 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-34/07;

— uwzględnienie wniosków o stwierdzenie nieważności oraz o zadośćuczynienie i odszkodowanie wniesionych przez wnoszącą odwołanie do Sądu do spraw Służby Publicznej;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnosząca odwołanie żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 15 grudnia 2008 r. wydanego w sprawie F-34/07 Skareby przeciwko Komisji oddalającego skargę skarżącej, w której wносиła ona po pierwsze o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu jej kariery zawodowej za rok 2005 i po drugie żądała odszkodowania.

Na poparcie swojego odwołania wnosząca odwołanie przedstawia trzy zarzuty dotyczące błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, naruszenia art. 5 ogólnych przepisów wykonawczych, art. 43 regulaminu pracowniczego Wspólnot Europejskich oraz wad w uzasadnieniu poprzez to, że Sąd uznał, iż nie można zarzucić Komisji nieprzeprowadzenia oceny wnoszącej odwołanie w odniesieniu do okresu od stycznia do września 2005 r., chociaż sprawozdanie za rok 2005 stanowiło praktycznie powtórzenie prawie identycznego sprawozdania z oceny kariery wnoszącej odwołanie za rok 2004.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 15 grudnia 2008 r. w sprawie F-34/07, Skareby przeciwko Komisji, wniesione w dniu 2 marca 2009 r. przez Carinę Skareby

(Sprawa T-91/09 P)

(2009/C 102/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carina Skareby (Leuven, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2009 r. – Unitek Phosphorus przeciwko Komisji

(Sprawa T-95/09)

(2009/C 102/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Phosphorus (Warrington, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania,
- podjęcie dalszych wymaganych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności w trybie art. 230 WE decyzji Komisji z dnia 7 listopada 2008 r. dotyczącej niewłączenia napropamidu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 6281) ⁽¹⁾. Środek ten będzie skuteczny od dnia 7 maja 2009 r.

Na poparcie swych żądań skarżąca przedstawia następujące trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że w zaskarżonej decyzji dopuszczono się rażących błędów w ocenie. Zdaniem skarżącej w zaskarżonej opinii brak jest wystarczającego naukowego wyjaśnienia zawartych tam wniosków a Komisja nie uwzględniła wszystkich dostępnych naukowych wyjaśnień z naruszeniem art. 5 dyrektywy 91/414 ⁽²⁾ i art. 11 (2) rozporządzenia 1490/2002 ⁽³⁾.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła podstawowe wymogi proceduralne, np. art. 11 rozporządzenia n 1490/2002 jako że wskutek zarzucanego jej sprzecznego i niespójnego zachowania skarżąca utraciła prawo do wycofania poparcia dla substancji w zamian za przedłużenie okresu wycofania w czasie ponownego przedstawienia wniosku. Ponadto skarżąca podnosi, że Komisja nie wydała zaskarżonej decyzji w przewidzianym terminie i naruszyła w ten sposób art. 11 ust. 4 rozporządzenia nr 1490/2002.

Po trzecie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła podstawowe zasady prawa wspólnotowego, takie jak zasada uzasadnionych

oczekiwań, zasada sprawiedliwego wysłuchania i prawo skarżącej do obrony oraz zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 5 WE ponieważ zdaniem skarżącej Komisja mogła przedłużyć na rzecz skarżącej terminy by dać EFTA więcej czasu na dokonanie przeglądu informacji i danych przedstawionych przez skarżącą. Podnosi ona dalej, że Komisja nie przedstawiła prawidłowego uzasadnienia, by uzasadnić różnicę opinii z RMS i EFTA i naruszyła w ten sposób obowiązki, o których mowa w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008 L 326, s. 35

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1490/2002 z dnia 14 sierpnia 2002 r. ustanawiające dalsze szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 451/2000 (Dz.U. 2002 L 224, s. 23)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2009 r. – Tubesca przeciwko OHIM – Tubos del Mediterráneo (T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.)

(Sprawa T-98/09)

(2009/C 102/49)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tubesca (Ailly-sur-Noye, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Greffe)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Tubos del Mediterráneo, SA (Sagunto, Hiszpania)